

»Da veš, Francé?«
 »Kaj ne bi vedel!«
 Molči. Lenka išče nazaj k Šmonci:
 »Saj se le laže. Nič ne ve.«
 »Pa vem.«
 »No, pa povej!«
 »To si rekla, kar vedno. V uho naj te pišem —«
 Francé se obrne in gre malomarno, odkoder je prišel. Leže zopet na trebuh in išče za slamico, da bi se drezal v nos. Lenka pa se je našla igraje iz osuplosti in pove:
 »Ta je lepa. Skopljimo si vsak svojo luknjico pa se pogovarjajmo.«
 Ležijo vsak nad svojim »ušesom« in si dopovedujejo. Zanikajo in pritrjujejo. Lenka je nejevoljna na Šmonco:
 »Francéta slišim vse, tebe pa nič.«
 Kako bi slišala. Šmonca je nem. »Lenka, verjemi ti meni...«, je dahnil v zemljo, potem je šel bolno za Francétovo besedo. Tedaj je vzrastel nejevoljen:
 »Ti mene slišiš, jaz pa tebe nič.«
 »Pustež si,« vzklikne Lenka in se preseli bliže k Francétu.
 »Čada je v detelji.«
 »Zato ima trak za vratom kakor Šmončeve ovce.«
 »Ti bo že dal, če ga boš pikal.«
 »A kaj. Saj nič ne sliši.«
 A Šmonca je slišal in vstal s tal. Pobral je debel oklešček in ga tehta v roki. Ona dva, kakor da ga ne vidita. Očitno se roga Lenka:
 »Ta pustež. V nos se dreza s slamico, da bi murenčka izbežal.«
 »Nak. Kihnil bo, pa ne zna.«
 Za trenotje se zagleda Šmonca za vpitjem nad poljem. Ptice gonijo sovo. Vse polje je polno šuma. Tudi Lenka in Francé sta se vzdramila vanj. Takrat zavihti Šmonca oklešček, da leti in zadene med pleča. Francé se zviije, zagrozi nazaj in v dir za Čado. Lenka pa stoji pred Šmonco.
 »Zakaj si ga?«
 »Kaj tebi mar.«
 »Pa mi je mar, ti, grdi rokovernjač.«
 Naglo je zgrabila dečka za lase in stresla. Ko je ovil roke okoli njenega pasu, je izpustila. On je podstavil nogo, da je padla.
 »Rokovernjač, ti!«

O ŽIVLJENJE!

FR. BÍLEK: VZKLIKI SV. TEREZIJE.

Za ramena jo je stisnil k tlom.
 »Pusti me.«
 »Nočem!«
 »Francé, pomagaj!«
 Strašna žalost se je vnela v Šmonci. Lenko tišči za vrat v zeleno grudo. Dekle je ugriznilo in praska.
 »Ti, mene?«
 »Francé!«
 V Šmonci je bolna blaznost. Stiska za grlo, strmi. Plahe, zevajoče vprašujejo Lenkine oči. Siničje. Stisnil bi strašno, do smrti...
 »Šmon... ca?«
 Izpustil je in se stresel po vsem telesu. Lenka se je mirno dvignila, zakašljala in pljunila. Potem je pogledala in rekla mirno:
 »Kri.«
 Šmonca je zajokal od strašne žalosti. Mirno se je obrnila Lenka k njemu:
 »Rokovernjač, da veš, nisi, a pasla s teboj ne bom več.«
 Gre vstran, išče za Francétom in začne zganjati živino proti vasi. Francé se je ozrl po Šmonci, a gre nato z Lenko. Samotno žene daleč za njima Šmonca. Lenka očita Francétu:
 »Ti se ga pa bojiš.«
 »Koga? Šmonce?«
 »Dobro ti je dal s krepelcem. Pa mu nisi vrnil.«
 »Za Čado sem moral.«
 »A kaj. Bojiš se ga.«
 »Pa se ga ne...«